

KINH 1205. GIÁ-LA¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp cô độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ. Bấy giờ, Tỳ-kheo-ni Giá-la² ở tại tinh xá với chúng Tỳ-kheo-ni trong vườn vua nước Xá-vệ. Sáng sớm đắp y, ôm bát, vào thành Xá-vệ khát thực. Ăn xong, trở về tinh xá, cất y bát, rửa chân xong, lấy tọa cụ vắt lên vai, vào rừng An-đà, ngồi dưới một gốc cây, nhập chánh thọ ban ngày.

Khi ấy Ma Ba-tuần tự nghĩ: ‘Hôm nay Sa-môn Cù-đàm đang ở nước Xá-vệ, vườn Cấp cô độc, có đệ tử là Tỳ-kheo-ni Giá-la, ở tại tinh xá với chúng Tỳ-kheo-ni, trong vườn vua nước Xá-vệ. Sáng sớm đắp y, ôm bát vào thành Xá-vệ khát thực. Ăn xong trở về tinh xá, cất y bát, rửa chân xong, lấy tọa cụ vắt lên vai vào rừng An-đà, ngồi dưới một bóng cây, nhập chánh thọ ban ngày. Nay ta nên đến đó gây chướng nạn.’ Liền hóa thành thiếu niên, dung mạo đoan chánh, đến trước Tỳ-kheo-ni Giá-la nói kệ:

*Biết thọ sanh là vui³,
Sanh hưởng thụ ngũ dục⁴.
Ai đã truyền dạy cô,
Khiến chán lìa thọ sanh?*

Khi ấy Tỳ-kheo-ni Giá-la tự nghĩ: ‘Đây là người nào mà muốn khủng bố ta? Là người hay không phải người? Hay là người gian xảo? mà đến đây muốn nhiễu loạn,’ liền nói kệ:

*Có sanh ắt có chết,
Sanh thì chịu các khổ:
Roi vọt, các khổ nã,
Duyên sanh có tất cả.*

1. Pāli, S. 5. 6. Cālā. Biệt dịch, N^o100(221).
2. Giá-la Tỳ-kheo-ni 遮羅比丘尼. Pāli: Cālā bhikkhunī.
3. Giác thọ sanh vi lạc 覺受生為樂. Bản Pāli: kim nu jātim na rocesi, “Sao cô không thích sự thọ sanh?”
4. Trong bản Pāli, câu này được hiểu là trả lời của Cālā: jāto kāmāni bhuñjati.

*Hãy đoạn tất cả khổ,
Siêu việt hết thủy sanh;
Tuệ nhân quán Thánh đế,
Những gì Mâu-ni nói:
Khổ khổ và khổ tập,
Diệt tận lia các khổ;
Tu tập tám Thánh đạo,
An ổn đến Niết-bàn.
Pháp Đại Sư bình đẳng,
Tôi hâm mộ pháp này;
Vì tôi biết pháp này,
Không thích thọ sanh nữa.
Lìa tất cả buồn vui,
Xả bỏ mọi tối tăm;
Đã tác chứng tịch diệt,
Phiền não hết, an trụ.
Biết rõ người, ác ma,
Hãy biến khỏi nơi này.*

Bấy giờ Ma Ba-tuần tự nghĩ: ‘Tỳ-kheo-ni Giá-la đã biết rõ tâm ta.’ Trong lòng ôm lo lắng, liền biến mất.

M